

selv med store Bekøftninger, idet det har vist sig ved Underføgellen, at alle Smitstoffer ved dets Hølp ere blevne tilintetgjorte. Denne Opfindelse er gjort i Kraft af Friheden og er fet under Toldbøftyttelsen, under de gamle Former. Det gølder om at have Foretagøsmhed og Opfindøsmhed for at kunne konkurrere ikke alene her i Landet, men ogsaa med Udlandet. Den omtalte Mand er for øvrigt ligesaa genial med at give sit Apparat Navn som med at opfinde det, idet han har givet det Navnet „Triumf“. Det gaar nu sit Triumftog haade gennem vort Land og gennem andre Lande, og det vil bringe Fordel ikke alene i sanitøer Høenseende, men ogsaa økonomiske Fordele for vort Smør og vor Mølk, idet derved alle Smitstoffer i Fremtiden kunne fjernes. Med Hønsyn til Spørgøsmålet: Bøftyttelse eller Frihandel, tror jeg, at saa lidt Bøftyttelse som muligt virker heldigt.

Naar det er blevet sagt af den øerede Finansminister, at man for at naa Overenskomst maatte arbejde paa samme Maade som Toldkommissionen, tror jeg ogsaa, at man i denne Kommission mere eller mindre har forladt omstridte Teorier og fet paa Forholdene, som de ere, og behandlet de enkelte Punkter, saaledes at man har naaet et praktisk Resultat. Jeg tror heller ikke, man naar en Løsning uden ved at behandle Sagen fra et praktisk Standpunkt. Naar den øerede Finansminister sagde, hvad jeg for øvrigt skal overlade til ham, at hans Stilling som Mægler turde bestaa deri, at han saa til, hvorledes Landstinget og Folketinget nærmest tænkte sig at kunne naa en Overenskomst, medens han saa, naar ikke andet kunde fe, vilde henpege paa de Punkter, paa hvilke en Overenskomst kunde træffes, saa er det muligvis fornuftigt af den højtøerede Finansminister at indtage dette Standpunkt. Jeg tror for mit Vedkommende, at det er den nuvørende Finansministers alvorlige Mening at bidrage, hvad han formaar til en Overenskomst om en Toldlov, men det kan jo være, at Anføeløerne have arbejdet sig for meget fast øverfor hinanden, medens den højtøerede Finansminister har holdt sig for langt tilbage i sin mæglende Stilling, thi hager først den ene Part sig fast i et, og den anden i et andet, bliver Overenskomst vanskeligere, end naar Mæglingen kommer i Tide. — Naa det finansielle Spørgøsmaal ser jeg saaledes, at der maa være Mulighed for at gennemføre en Toldlov haade uden og med Kompensation, men uden Kompensation kan man selvfølgelig ikke vente saa store Indrømmelser som med Kompensation. Det øerede Medlem for Rjøben-

havns 4de Valgtreds (Scharling) mente, at Statskassen kunde taale en Indtægtøsmgang paa 1 Million. Landstinget har i sin Tid været villigt til at gaa betydelig videre, hvad jeg haaber, det fremdeles er. Jeg mener, at Statskassen, for at sætte det meget lavt, efter den øjeblikkelige finansielle Stilling maa kunne taale en Indtægtøsmgang paa 3 Millioner, og vilde den højtøerede Finansminister lade Statskassen taale et Indtægtøsmtab af omtrent den Størrelse, og man ellers vilde onlægge Statterne fornuftigt, tror jeg, at man kunde faa en brugelig Stattelov. Hvis man kommer dertil, at der nærmest kun kan opnaas Overenskomst ved Kompensation, vil jeg siøe, at i Princippet har jeg aldrig været imod en Forhøjele af Brøndevisstatten, men det kommer an paa, hvad man skal bruge den til, og hvor høi den skal være. Den af den højtøerede Finansminister foreslaaede Stat kan jeg ikke tænke mig kan gennemføres, idet dens Størrelse er aldeles uberegnelig; man kan strides i det uendelige om, hvad den kan indbringe, uden at komme til Bøshed derom. Man kunde gaa den Vej at siøe: Vi indsætte en Bestemmelse om, at, hvad Statteften øverføyer det Beløb, man er bleven enig om at antage, at den vil indbringe, skal anvendes til det og det Formaal, men saa maatte vi da først være enige om disse Formaal, thi ellers opnaaede man muligvis aldrig at blive enig om Anvendelsen. Derimod kunde jeg tænke mig, at naar man nu forhøjele Tolden paa Vin og for øvrigt fremstafede de Betingelser, der maatte være til Stebe, for en forhøjet Brøndevisstkat blev vedtagen, kunde det derved indvundne Beløb anvendes til Kompensation, saaledes at man fik Bøftyttelses-tolden betydelig nedfat med alt Hønsyn til Industrien. Deri er jeg nemlig enig med det øerede Medlem fra Slagelse (Røedt), at en Nedsættelse i Toldbøftyttelsen vilde ogsaa komme den Stand til Gode, som for en stor Del vil komme til at betale Statteften, nemlig de mindre bemidlede, idet de Varer, den bruger, nemlig alle simple Varer, ere Varer, hvis Pris bliver mest forhøjet ved Bøftyttelsen. Jeg vilde ønske, at man, som der er udtalt fra flere øerede Valeres Side, behandlede Toldloven saa hurtigt som muligt, for at man ogsaa i denne Samling her i dette Ting fik sagt sin Mening, og Sagen saa kunde komme til Landstinget. Det er imidlertid en Selvfølge, at Behandlingen af Sagen maa tage saa megen Tid, at de Medlemmer, som ikke have været Medlemmer af Kommissionen, men muligvis komme ind i Udvalget, saa Tid til at sætte sig ind i Forholdene; men saaledes som Sagen er lagt